

Dorota Buchwald

"Mroźek jeszcze raz czytany", Jacek Sieradzki, "Dialog" nr 3 (1988) :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 32/2 (113), 331

1989

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SIEKIERSKI Stanisław: Piśmiennictwo Kraszewskiego - fenomen czytelniczy. "Rocznik Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza" R. XXI: 1986 (wyd. 1988) s. 75-88.

Badania czytelnictwa wykazują, że Kraszewski jest ciągle najbardziej znanym i poczytnym pisarzem polskim. Największym powodzeniem cieszą się jego powieści historyczne (analiza ilości wydań i wysokości nakładów). Źródłem tego fenomenu (zwłaszcza czytelnictwa Kraszewskiego po II wojnie) autor poszukuje w specyfice lat powojennych: podważenie norm i zasad społecznego współżycia w wyniku przemian wojennych i powojennych (wzmoczone zainteresowanie historią i klęską), walka o polskość ziem zachodnich, uhistorycznienie świadomości społecznej.

BP/113/107

A.B.

SIERADZKI Jacek: Mroźek jeszcze raz czytany. "Dialog" 1988 nr 3 s. 101-112.

Szkic poświęcony twórczości Sławomira Mrożka. Próba odpowiedzi na pytanie, dlaczego Mroźek, mimo tego, że jest najczęściej wystawianym w teatrze dramaturgiem współczesnym, przestał być przedmiotem analiz i dociekań historyków literatury i krytyków. Obszerna i wnikliwa analiza interpretacyjna poszczególnych sztuk. Autor pisze o przełomach w twórczości Mrożka, o stereotypach i nawykach w odczytywaniu jego dramatów. Ukazując wady i słabości konstrukcyjne akcentuje ideową zawartość sztuk. Stawia przed potencjalnymi reżyserami postulat "uaktualnienia" najstarszych, a zarazem najwybitniejszych dzieł autora "Tanga". Pisze też o charakterystycznym mroźkowskim dialogu, wyrosłym z romantycznej tradycji, i przeprowadza analizę ostatniego dramatu Mrożka - "Portretu".

BP/113/108

D.B.